

Wild zwijn

Ofwel het everzwijn, het favoriete maaltje van Obelix

Wilde zwijnen zijn familie van onze tamme boerderijvarkens. Ze zijn alleen niet roze en glad behaard, maar bruin en borstelig. Het zijn zoogdieren, die leven in het bos. We noemen een vrouwtjeszwijn een 'zeug' en een mannetjeszwijn een 'ever' of 'keiler'.

Het mannetjeszwijn heeft forse slagstanden en kan wel 130 kilo zwaar worden! Het vrouwtje blijft veel kleiner en weegt ongeveer 80 kilo. Biggen van de wilde zwijnen hebben een bruin gestreepte vacht. Het kenmerkende geluid van varkens en wilde zwijnen is geknor.

Voedsel

Net als mensen eten zwijnen van alles, zowel vlees als planten. We noemen ze daarom alleseters. Ze zijn 's ochtends en 's avonds actief op zoek naar voedsel. Het grootste deel van hun maaltijd halen ze uit de grond: wortels, knollen, wormen, insectenlarven, muizen en padden. Ze eten ook eikels en grassen.

Bovendien zijn zwijnen echte opruimers. Ze eten ook dode diertjes. Met hun platte, gevoelige, stevige snuit kunnen ze heel goed ruiken en in de grond wroeten.

Sociaal dier

Zwijnen leven in familiegroepen bij elkaar. In ieder geval de vrouwtjes en hun biggen. Zo'n groep noemen we een 'rotte'. Volwassen mannetjes horen niet bij een rotte. Als mannelijke biggen 1 jaar oud zijn, worden ze de groep uit gejaagd.

Tijdens de beentijd, de paartijd die van november tot februari loopt, gaan de mannetjes met elkaar vechten. De mannen hebben gelukkig een heel dikke huid op hun buik, die bescherming biedt tijdens gevechten. Het winnende mannetje mag met de vrouwtjes paren. Dat maakt de kans op sterke biggetjes het grootst.

Tussen februari en juni, na ruim drie maanden draagtijd, werpt een zeug 9 à 10 frislingen. Zo noemen we de biggen van wilde zwijnen. De frislingen zijn de eerste drie maanden gestreept. Die strepen op hun rug vormen een schutkleur. Zo vallen ze minder op in het bos en dat beschermt ze als moeder even niet in de buurt is.

Lekker schoon in de modder!

Zwijnen zijn dol op modderbaden. Het laagje modder dat na het baden op hun huid achterblijft, biedt bescherming tegen muggen en vliegen en het maakt hun vacht vrij van vlooiën. Die kriebelbeestjes op hun rug noemen we ook wel huidparasieten. Ze drogen op in het modderlaagje en vallen van de huid af als de zwijnen tegen een boom aan schuren. Een modderbad maakt een zwijn dus lekker schoon.

Winterjas, zomerjas

In de winter krijgen wilde zwijnen donkerder haar en een dikke vacht. Bovendien groeit hun haar ook langer, zodat ze het in de winter niet koud hebben.

Tijdens de lente vallen de winterharen uit. Daarvoor in de plaats komen kortere haren, die een stuk lichter van kleur zijn.

Een beest met geschiedenis

In Nederland leven everzwijnen in de bossen van de Veluwe in Gelderland en in Limburg. Wist je dat het everzwijn al in ons land rondliep toen er nog mammoeten waren en holenberen?!